

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vitalie Burac

(art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-372/2025

1-23016960-01-1ra-15082025)

Recurs inadmisibil depus după 01 septembrie 2023, deoarece decizia de achitare a instanței de apel este suficient de motivată.

19 februarie 2026

Au judecat anterior cauza judecătorești

Prima instanță – Victoria Railean

Instanța de apel – Alexandru Spoială, Eugeniu Beșelea, Igor Chiroșca

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vitalie Burac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Alexandru Negru,

Leonid Chirtoacă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Vitalie Burac s-a născut în anul 1985 în r-nul Căușeni. El a fost învinuit în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal și a fost apărat de avocații Ion Oboroceanu și Oleg Eni.

2. Vitalie Burac a fost învinuit că, la 06 septembrie 2022, aproximativ la ora 22:00, i-a aplicat două lovituri cu pumnul în față lui Victor Tcacenco și i-a sustras telefonul mobil de model „Redmi 9A” și o pereche de ochelari de vedere, cauzând părții vătămate o daună materială în mărime de 2.000 de lei. Faptele au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

3. La 23 decembrie 2024, prin [sentința](#) Judecătorei Căușeni, sediul Central, Vitalie Burac a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal și condamnat la cinci ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de trei ani. Instanța a încasat prejudiciul moral în mărime de 5.000 de lei, prejudiciul material de 2.200 de lei și cheltuielile judiciare în mărime de 128 de lei.

4. La 03 ianuarie 2025, procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Diana Vorona, a declarat apel. El a solicitat casarea parțială a sentinței, excluderea suspendării executării pedepsei cu închisoarea, aplicarea amenzii în mărime de 850 de unități convenționale și admiterea integrală a acțiunii civile. Apelantul a susținut că modalitatea de executare a pedepsei este greșit individualizată, întrucât inculpatul nu este la prima abatere. Acesta are antecedente penale și a săvârșit fapta în stare de recidivă periculoasă.

5. La 09 ianuarie 2025, inculpatul Vitalie Burac a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și emiterea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de el. Apelantul a susținut că instanța s-a bazat exclusiv pe declarațiile părții vătămate, ignorând declarațiile inculpatului. Instanța a refuzat audierea membrilor grupului operativ al Comisariatului de Poliție Căușeni, care s-au deplasat la domiciliul părții vătămate și au constatat circumstanțele sustragerii telefonului. Atunci când a fost fotografiat de polițist, el nu avea calitatea de învinuit, fiindu-i încălcate drepturile procesuale.

6. La 10 ianuarie 2025, avocatul Oleg Eni, în numele lui Vitalie Burac, a declarat apel. El de asemenea a solicitat casarea sentinței și emiterea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat. Apelantul a susținut că declarațiile părții vătămate și ale martorilor nu sunt veridice și nu coroborează cu situația de fapt, iar procesele-verbale de recunoaștere sunt lovite de nulitate. La punerea sub învinuire nu s-a ținut cont de declarațiile inițiale ale părții vătămate privind implicarea a două persoane, de starea sa avansată de ebrietate și de posibilitatea producerii leziunilor prin cădere. De asemenea, nu a fost identificat și audiat martorul Vladimir și nu au fost solicitate date de la operatorii de telefonie privind utilizarea telefonului sustras.

7. La 04 iunie 2025, [Curtea de Apel Centru](#) a respins apelul procurorului. Instanța a admis apelurile inculpatului și avocatului Oleg Eni, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Vitalie Burac a fost achitat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat. Instanța de apel a constatat că, instanța de fond a apreciat greșit probele și neîntemeiat a constatat vinovăția lui Vitalie Burac, fără ca fapta de sustragere să fie dovedită. Probele administrate indică doar asupra unei agresiuni, confirmată prin declarațiile părții vătămate și actele medicale, însă nu demonstrează că inculpatul ar fi sustras bunurile. Nicio probă directă sau indirectă nu confirmă existența elementului material al infracțiunii de jaf. Inculpatul a negat constant acuzațiile, iar dubiile privind vinovăția sa nu au fost înlăturate, acestea urmează a fi interpretate în favoarea sa, potrivit principiului prezumției de nevinovăție.

8. La 22 iulie 2025, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și menținerea sentinței. Recurentul susține că, declarațiile victimei, procesele verbale de recunoaștere și de confruntare, raportul medico-legal și declarațiile martorilor și ale condamnatului demonstrează fără dubiu implicarea acestuia în agresiune și sustragerea bunurilor. Instanța de apel a apreciat probele izolat, fără coroborare, și a ignorat apelul procurorului, omisiune care constituie o încălcare gravă a dreptului la un proces echitabil și afectează motivarea hotărârii.

9. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 13 septembrie 2022 – 31 ianuarie 2023. Prima instanță a examinat cauza în perioada 02 februarie 2023 – 23 decembrie 2024. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 24 ianuarie 2025 – 04 iunie 2025. La 15 august 2025, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

MOTIVAREA INSTANȚEI

10. Recursul a fost declarat în mai puțin de două luni de la comunicarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

11. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere

nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

12. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care se referă la suficiența motivării deciziei instanței de apel.

13. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

14. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate prima facie de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21).

15. Completul reiterează că dezacordul cu aprecierea probelor nu este temei de recurs. Pentru a constata incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, argumentele din recurs trebuie să ridice dubii rezonabile în ceea ce privește suficiența motivării deciziei instanței de apel. Instanța de apel a casat sentința prin care Vitalie Burac a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal și a pronunțat o decizie de achitare. Aceasta a menționat că, din ansamblul probelor administrate, doar declarațiile părții vătămate Victor Teacenco și procesele-verbale de recunoaștere indică faptul că Vitalie Burac l-ar fi agresat fizic, fără a exista însă probe care să demonstreze sustragerea telefonului mobil și a ochelarilor de vedere. Partea vătămată a declarat că a fost lovită și și-a pierdut

cunoștința, iar după ce și-a revenit a observat lipsa bunurilor, fără a susține că anume condamnatul le-ar fi sustras. Martorul Anatolie Pogolșa nu a asistat la incident, informațiile sale fiind bazate exclusiv pe relatările victimei. Plângerea și informațiile comunicate poliției confirmă doar sesizarea faptei. Actele cauzei atestă agresiunea fizică a victimei și starea avansată de ebrietate a acesteia, însă nu conțin date privind sustragerea bunurilor. Întrucât, condamnatul a negat constant comiterea infracțiunii, iar în cauză nu au fost administrate probe concludente, existând dubii rezonabile cu privire la vinovăția lui Vitalie Burac, care, potrivit principiului *in dubio pro reo*, trebuie interpretate în favoarea acestuia, instanța de apel a concluzionat că fapta nu a fost comisă de el.

16. Procurorul susține că instanța de apel a omis să se pronunțe în mod explicit și motivat asupra motivelor invocate în apelul său. Acest argument nu poate conduce la admiterea recursului, întrucât nu este de natură să influențeze soluția pronunțată de curtea de apel. În condițiile în care instanța de apel a constatat lipsa probelor privind vinovăția lui Vitalie Burac, analiza detaliată a celorlalte critici formulate de procuror a devenit lipsită de relevanță pentru soluționarea cauzei. Prin urmare, recursul este vădit neîntemeiat.

17. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 04 iunie 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Leonid Chirtoacă